

รายงาน

การสำรวจผลการเรียนรู้ตามบุคลิกภาพของนักเรียน

ตามแนวของกรธา และโรมานน์

ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 ห้อง 1

ปีการศึกษา 2560

โดย

ว่าที่ร้อยตรีภูมิพระ ทองเฉลิม

ครูชำนาญการ

โรงเรียนเทิงวิทยาคม อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36

ประกาศคุณูปการ

งานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงได้ ขอบพระคุณ ผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้อำนวยการสถานศึกษา และ
คุณครูกลุ่มสุขศึกษาและพลศึกษา โรงเรียนเทิงวิทยาคม อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย ที่กรุณาช่วยเหลือ
ให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้

ขอขอบคุณ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ห้อง 1 โรงเรียนเทิงวิทยาคม ที่ให้ความร่วมมือใน
การเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี

ว่าที่ร้อยตรีภูมิพระ ทองเฉลิม

บทที่ 1

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กระบวนการจัดการเรียนรู้ให้นักเรียนให้ประสบความสำเร็จมากที่สุดนั้นควรเริ่มต้นด้วยการทำความเข้าใจนักเรียนด้านต่างๆเกี่ยวกับสภาพครอบครัว พื้นฐานการเรียนรู้ สิ่งแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ และอื่น ๆ ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติปีพุทธศักราช 2542 ได้กำหนดวิธีการจัดการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ ซึ่งครูจำเป็นต้องมีการสำรวจลีลาการเรียนรู้ของนักเรียนเพื่อเป็นแนวทางจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต่อไป

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจสำรวจลีลาการเรียนรู้โดยการสำรวจบุคลิกภาพลีลาการเรียนรู้ตามแนวของกรธา และโรมานน์

จุดประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสำรวจลีลาการเรียนรู้ตามบุคลิกของนักเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ห้อง 1 ของโรงเรียนเทิงวิทยาคม อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย ปีการศึกษา 2560
2. เพื่อนำเสนอแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้เหมาะสม

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งสำรวจลีลาการเรียนรู้ตามบุคลิกภาพโดยใช้แบบวิเคราะห์ลีลาการเรียนรู้ของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ห้อง 1 โรงเรียนเทิงวิทยาคม อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย

คำจำกัดความในการวิจัย

1. **บุคลิกภาพแบบอิสระ** หมายถึง นักเรียนที่มีลีลาการเรียนรู้แบบชอบคิดเอง ชอบทำงานคนเดียวมากกว่าแต่ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น จะเรียนเฉพาะเนื้อหาที่ตนคิดว่าสำคัญ เชื่อมั่นในความสามารถในการเรียนรู้ของตนเอง
2. **บุคลิกภาพแบบหลีกเลี่ยง** หมายถึง นักเรียนที่มีลีลาการเรียนรู้แบบไม่สนใจรายวิชาที่ครูมีวิธีการสอนแบบดั้งเดิม ไม่ให้ความร่วมมือทั้งครูและเพื่อนชั้นเรียน ไม่สนใจเรียนหรือบางครั้งก็ให้ความสนใจเกินขอบเขต
3. **บุคลิกภาพแบบร่วมมือ** หมายถึง นักเรียนที่มีลีลาการเรียนรู้ได้ดีที่สุดและได้เนื้อหามากที่สุดถ้าได้แบ่งปันความรู้จากเพื่อน ชอบการร่วมมือทั้งกับครูและเพื่อน
4. **บุคลิกภาพแบบพึ่งพา** หมายถึง นักเรียนที่มีลีลาการเรียนรู้แบบไม่ค่อยกระตือรือร้นในการเรียนจะสนใจเฉพาะที่ครูสอนเท่านั้น มองเห็นครูและเพื่อนเป็นแหล่งความรู้และผู้ให้การช่วยเหลือมองหาคนเพื่อให้คำแนะนำและแนะแนวทางในการเรียน
5. **บุคลิกภาพแบบแข่งขัน** หมายถึง นักเรียนที่มีลีลาการเรียนรู้เนื้อหาเพื่อสอบให้ได้คะแนนสูงกว่าคนอื่น แข่งขันกับผู้อื่นเพื่อหารางวัล สถานการณ์ในชั้นเรียนจะต้องมีลักษณะชนะหรือแพ้ และ “ฉันต้องชนะ”
6. **บุคลิกภาพแบบมีส่วนร่วม** หมายถึง นักเรียนที่มีลีลาการเรียนรู้ที่ต้องการเนื้อหาความรู้จากครูและชอบเรียนหนังสือ รับผิดชอบในการค้นคว้าความรู้นอกชั้นเรียนเพื่อให้ได้งานดีที่สุด ให้ความร่วมมือกับกลุ่มเมื่อได้รับมอบหมาย

ผลที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. ทำให้ทราบบุคลิกภาพการเรียนรู้ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ห้อง 1 ปีการศึกษา 2560
2. เป็นแนวทางการจัดการเรียนการสอนให้นักเรียน ให้เหมาะสมบุคลิกภาพของนักเรียน
3. เป็นแนวทางในการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อแก้ปัญหาในชั้นเรียนต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยครั้งนี้มีเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแบ่งออกดังนี้

1. สถิติการเรียนรู้กับลักษณะทางบุคลิกภาพ
2. พระราชบัญญัติการศึกษาปีพุทธศักราช 2542
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สถิติการเรียนรู้กับลักษณะทางบุคลิกภาพ

Grasha กับ Riechmann ได้แบ่งสถิติการเรียนรู้ของนักเรียนในชั้นเรียนตามลักษณะบุคลิกภาพของผู้เรียนออกเป็น 6 ประเภท ได้แก่

1. แบบอิสระ (Independent)
2. แบบหลีกเลี่ยง (Avoidant)
3. แบบร่วมมือ (Collaborative)
4. แบบพึ่งพา (Dependent)
5. แบบแข่งขัน (Competitive)
6. แบบมีส่วนร่วม (Participant)

รายละเอียดปรากฏในตารางข้างล่างนี้

บุคลิกภาพของผู้เรียน	สถิติการเรียนรู้	กิจกรรมในชั้นเรียนที่ชอบ
1.แบบอิสระ (Independent)	<ol style="list-style-type: none">1) ชอบคิดเอง2) ชอบทำงานคนเดียวมากกว่า แต่ก็ยอมรับฟังความคิดเห็นของคนอื่นด้วย3) จะเรียนเฉพาะเนื้อหาที่ตนคิดว่าสำคัญเท่านั้น4) เชื่อมั่นความสามารถในการเรียนรู้ของตนเอง	<ol style="list-style-type: none">1) ชอบศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองและชอบสอนตนเอง2) ชอบเรียนเนื้อหาที่มีลักษณะเป็นปัญหาซึ่งผู้เรียนมีโอกาสคิดหาคำตอบได้ด้วยตนเอง3) ชอบโครงการที่ผู้เรียนเป็นคนคิดออกแบบเอง4) ชอบห้องเรียนที่มีลักษณะเป็น student – centered

บุคลิกภาพ ของผู้เรียน	ลีลาการเรียนรู้	กิจกรรมในชั้นเรียนที่ชอบ
2. แบบหลีกเลี่ยง (Avoidant)	1) ผู้เรียนไม่สนใจรายวิชาที่ครูยังใช้ การสอนแบบดั้งเดิม 2) ไม่ให้ความร่วมมือกับครูและเพื่อน ชั้นเรียน 3) ไม่สนใจเรียนหรือบางครั้งก็ให้ ความสนใจจนเกินขอบเขต	1) ชอบหลีกเลี่ยงการกิจกรรมในชั้นเรียน 2) ไม่ชอบการสอบ ชอบให้ประเมิน ตนเองหรือใช้ระบบให้ทุกคนผ่าน หมด 3) ไม่ต้องการให้ครูมอบหมายงานให้ อ่านหรือค้นคว้า 4) ไม่ชอบครูที่ตั้งใจหรือสนใจสอน 5) ไม่ชอบให้ครูกับผู้เรียนปฏิสัมพันธ์กัน เป็นรายบุคคล 6) ไม่ชอบครูที่เตรียมการบรรยายเป็น อย่างดี
3.แบบร่วมมือ (Collaborative)	1) เรียนได้ดีที่สุดและเนื้อหามากที่สุด ถ้าได้แบ่งปันความรู้กับเพื่อน 2) ให้ความร่วมมือกับครูและเพื่อน และชอบการร่วมมือ 3) ห้องเรียนเป็นแหล่งปฏิสัมพันธ์ทาง สังคมและการเรียนรู้เนื้อหา	1) ชอบบรรยายในลักษณะที่ผู้เรียนมี ส่วนอภิปรายในกลุ่มย่อยด้วย 2) ชอบให้ผู้เรียนเป็นผู้กำหนดเนื้อหา ส่วนครูเป็นผู้ทำหน้าที่ให้ความรู้ 3) ชอบให้เพื่อนเป็นผู้กำหนดเกรด 4) ชอบคุยเรื่องราวในชั้นเรียนกับเพื่อนๆ เวลาอยู่นอกห้องเรียน
4.แบบพึ่งพา (Dependent)	1) ไม่ค่อยกระตือรือร้นในการเรียน และจะเรียนเฉพาะที่ครูสอนเท่านั้น 2) มองว่าครูกับเพื่อนเป็นแหล่งของ ความรู้และเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือ 3) มองหาคนที่มีความสามารถเพื่อให้ คำแนะนำและเป็นแนวทางการ เรียน	1) ชอบให้ครูเขียนโครงร่างหรือจดโน้ต ย่อให้บนกระดานดำ 2) ชอบให้ครูกำหนดเส้นตายในการส่ง งาน 3) ชอบห้องเรียนที่มีลักษณะเป็น Teacher - centered

บุคลิกภาพ ของผู้เรียน	ลีลาการเรียนรู้	กิจกรรมในชั้นเรียนที่ชอบ
5.แบบแข่งขัน (Competitive)	1) เรียนเนื้อหาเพื่อสอบให้คะแนนสูง กว่าคนอื่น 2) แข่งขันกับผู้อื่นเพื่อหวังรางวัล เช่น คะแนน ความรักจากครู ฯลฯ 3) สถานการณ์ในชั้นเรียนมีลักษณะ ชนะหรือแพ้ และ “ฉันต้องชนะ”	1) ชอบเป็นผู้นำกลุ่มในการอภิปรายหรือ เป็นผู้นำโครงการ 2) ชอบถามในชั้นเรียน 3) หวังรางวัลหรือคำชมเชยคนเดียวใน การทำกิจกรรมกลุ่ม 4) ชอบห้องเรียนที่มีลักษณะเป็น Teacher - centered
6.แบบมีส่วนร่วม (Participant)	1) ต้องการเนื้อหาความรู้จากครูและ ชอบเรียนหนังสือ 2) รับผิดชอบในการค้นคว้าความรู้ นอกชั้นเรียนเพื่อให้ได้งานที่ดี ที่สุด 3) ให้ความร่วมมือกับกลุ่มเมื่อได้รับ มอบหมายงาน	4) ชอบการบรรยายหรือการอภิปราย 5) ผู้เรียนต้องมีโอกาสอภิปรายด้วย 6) ชอบการสอบที่มีข้อสอบทั้งปรนัย และอัตนัย 7) ชอบให้ครูมอบหมายงานให้อ่าน 8) ชอบครูที่มีความสามารถในการ วิเคราะห์และสังเคราะห์เนื้อหาได้ เป็นอย่างดี

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติปี พ.ศ. 2542 หมวดที่ 4 กล่าวได้ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ ดังนั้นกระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียน ได้พัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ การจัดการศึกษาทั้งสามรูปแบบในหมวด 3 ต้องเน้นความรู้ คุณธรรม และกระบวนการเรียนรู้ในเรื่องสาระความรู้ให้บูรณาการความรู้และทักษะด้านต่างๆ ให้เหมาะสมกับแต่ละระดับการศึกษา ได้แก่ ด้านความรู้เกี่ยวกับตนเองและความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับสังคม ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม การกีฬา ภูมิปัญญาไทย และการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา ด้านภาษา โดยเฉพาะการใช้ภาษาไทย ด้านคณิตศาสตร์ ด้านการประกอบอาชีพ และการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข ในเรื่องการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมที่สอดคล้องกับ ความสนใจ ความถนัดของผู้เรียน และความแตกต่างระหว่างบุคคล รวมทั้งฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการเผชิญสถานการณ์และการประยุกต์ความรู้มาใช้ป้องกันและแก้ปัญหา จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติจริงผสมผสานสาระความรู้ด้านต่างๆ อย่างสมดุล และปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดี คุณลักษณะอันพึงประสงค์ในทุกวิชา นอกจากนี้ ในการ

จัดกระบวนการเรียนรู้ยังต้องส่งเสริมให้ผู้สอน จัดบรรยากาศ และสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ใช้วิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ผู้สอนและ ผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อและแหล่ง วิทยาการประเภทต่างๆ จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ตลอดเวลา ทุกสถานที่ มีการประสานความร่วมมือกับ ผู้ปกครองและชุมชน ร่วมทั้งส่งเสริมการดำเนินการ และการจัดตั้งแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิต ทุกรูปแบบ การประเมินผู้เรียน ให้สถานศึกษาพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกต พฤติกรรมผู้เรียน การร่วมกิจกรรม และการทดสอบ ส่วนการจัดการ โอกาสการเข้าศึกษาต่อให้ใช้วิธีการ ที่หลากหลายและนำผลการประเมินผู้เรียนมาใช้ประกอบด้วย หลักสูตร การศึกษาทุกระดับและทุก ประเภท ต้องมีความหลากหลาย โดยส่วนกลางจัดทำหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เน้นความ เป็นไทยและความเป็นพลเมืองดี การดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพ ตลอดจนเพื่อการศึกษาต่อและให้ สถานศึกษาขั้นพื้นฐานจัดทำหลักสูตรในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคม ภูมิปัญญา ท้องถิ่น และคุณลักษณะของสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชนสังคมและประเทศชาติ สำหรับหลักสูตร กาศศึกษาระดับอุดมศึกษาเพิ่มเรื่องการพัฒนาวิชาการ วิชาชีพขั้นสูงและการค้นคว้าวิจัย เพื่อพัฒนาองค์ ความรู้และสังคมศึกษา

อนุชา ชีระเรืองชัยศรี (2542) ได้ทำการวิจัยเพื่อการศึกษาความสัมพันธ์ของรูปแบบการเรียน และพฤติกรรมการเรียน ที่มีต่อสัมฤทธิ์ผลในการเรียนของนิสิตนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา กลุ่ม ตัวอย่างเป็นนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 24 คน และนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวน 20 คน รวมทั้งหมด 44 คน ที่เรียนจากเวบบมหาวิทยาลัยเสมือนที่ได้ พัฒนาขึ้น ประกอบด้วย ห้องเรียน ห้องสมุด กระดาน ช่าง ห้องสนทนา ศูนย์การค้า โรงภาพยนตร์ ห้องอ่านหนังสือพิมพ์ และห้องพักอาจารย์ พฤติกรรมการเรียนศึกษาในด้าน ความถี่ในการเข้าเว็บ มหาวิทยาลัยเสมือน ระยะเวลาที่อยู่ในมหาวิทยาลัยเสมือน ความถี่ในการเปิดเว็บที่เกี่ยวข้องกับการเรียน ความถี่ในการเปิดเว็บที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเรียน ความถี่ในการเข้าร่วมถามตอบในกระดานข่าว และ สถานที่ที่ใช้ใช้ในการเข้ามหาวิทยาลัยเสมือน รูปแบบการเรียนของกลุ่มตัวอย่างจำแนกโดยใช้แบบวัด รูปแบบการเรียนของ กราชชาและไรซ์แมน (Grasha and Reichman) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ การวิเคราะห์ ความแปรปรวนแบบทางเดียวและแบบสองทาง และการหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์ สัน การวิเคราะห์การถดถอยพหุเพื่อทำนายสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนจากพฤติกรรมการเรียน การวิจัยได้ ข้อสรุปดังนี้ รูปแบบการเรียนของผู้เรียนที่ต่างกัน ไม่มีผลสัมฤทธิ์ผลในการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ 0.05 และพฤติกรรมการเรียนในด้านความถี่ของการเปิดเว็บที่เกี่ยวข้องการเรียนที่แตกต่างกัน

กัน มีผลต่อสัมฤทธิ์ผลของการเรียนอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติ ขณะที่ปฏิสัมพันธ์ของรูปแบบการเรียน กับพฤติกรรมกรเรียนในด้านความถี่ในการเปิดเว็บที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเรียนมีผลร่วมกันต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับพฤติกรรมกรเรียนอื่นๆ ไม่พบว่ามีการปฏิสัมพันธ์ร่วมกับรูปแบบการเรียนที่จะมีผลร่วมกันต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน อย่างไรก็ตามพฤติกรรมกรเรียนในด้านความถี่ของการเข้าสู่มหาวิทยาลัยเสมือน ระยะเวลาที่อยู่ในมหาวิทยาลัยเสมือน และความถี่ของการเข้าสู่เว็บที่เกี่ยวข้องกับการเรียน มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนวงษ์สถิติย์ วัฒนเสรี (2544) ศึกษาผลของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ที่มีวิธีการเสนอรอบมโนทัศน์ แบบผู้เรียนเป็นผู้สร้างกรอบมโนทัศน์ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ และความคงทนในการเรียนรู้อของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีแบบกรเรียนแบบอิสระและพึ่งพา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำนวน 58 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบง่าย จากนักเรียนที่มีแบบกรเรียนแบบอิสระและแบบพึ่งพา เครื่องมือการวิจัยครั้งนี้คือ แบบสำรวจแบบกรเรียนซึ่งผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น จากการสำรวจรูปแบบกรเรียนของแอนโทนี กราซ่า และเชอร์ริล ไรช์แมน (Anthony Grasha และ Sheryl Rrichman) แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ และบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1. นักเรียนที่มีการเรียนแบบอิสระและแบบพึ่งพาเมื่อเรียนบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้ไม่แตกต่างกัน 2. นักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ที่มีการเสนอรอบมโนทัศน์แบบผู้เรียนเป็นผู้สร้างกรอบมโนทัศน์ และแบบคอมพิวเตอร์เสนอรอบมโนทัศน์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้ไม่แตกต่างกัน 3. นักเรียนที่มีแบบกรเรียนแบบอิสระและแบบพึ่งพา เมื่อเรียนบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน แบบผู้เรียนเป็นผู้สร้างกรอบมโนทัศน์ และแบบคอมพิวเตอร์เสนอรอบมโนทัศน์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้ไม่แตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ประชากร
2. เครื่องมือในการวิจัย
3. สถิติในการวิจัย

ประชากร

ประชากรสำหรับวิจัยครั้งนี้ คือนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ห้อง 1 โรงเรียน เทิงวิทยาคม อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย ปีการศึกษา 2560 จำนวน 37 คน

เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบวิเคราะห์ผู้เรียน เป็นแบบตรวจสอบรายการ (checklist) ตามแนวคิดของกราสา และ ไรมานน์ ปรับแต่งความเหมาะสมของสภาพสิ่งแวดล้อมของนักเรียน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

- ข้อที่ 1 – 5 เป็นข้อกระทงเกี่ยวกับลีลาการเรียนรู้แบบอิสระ
- ข้อที่ 6 – 10 เป็นข้อกระทงเกี่ยวกับลีลาการเรียนรู้แบบหลีกเลี่ยง
- ข้อที่ 11 – 15 เป็นข้อกระทงเกี่ยวกับลีลาการเรียนรู้แบบร่วมมือ
- ข้อที่ 16 – 20 เป็นข้อกระทงเกี่ยวกับลีลาการเรียนรู้แบบพึ่งพา
- ข้อที่ 21 – 25 เป็นข้อกระทงเกี่ยวกับลีลาการเรียนรู้แบบแข่งขัน
- ข้อที่ 26 – 30 เป็นข้อกระทงเกี่ยวกับลีลาการเรียนรู้แบบส่วนร่วม

สถิติในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้สถิติดังนี้

1. ร้อยละ

$$\text{ร้อยละของนักเรียนที่มีลีลาการเรียนรู้แต่ละแบบ} = \frac{x}{N} \times 100$$

X = จำนวนนักเรียนที่มีลีลาการเรียนรู้แบบต่างๆ

N = จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

2. ฐานนิยม (Mode)

ฐานนิยม (Mode) หมายถึง จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่เลือกตอบพฤติกรรมการเรียนรู้ที่มากที่สุด การวิจัยครั้งนี้ใช้ โปรแกรมไมโครซอฟท์เอกเซล (Microsoft Excel)

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยรายงานผลตามลำดับต่อไปนี้

1. ประชากร
2. ผลการสำรวจลีลาการเรียนรู้ (Learning Style)

การสุ่มตัวอย่างนักเรียน

ประชากรนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ห้อง 1

ผลการสำรวจลีลาการเรียนรู้ (Learning Style)

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ลีลาการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ห้อง 1 จำนวน 42 คน

ข้อ	ลีลาการเรียนรู้ (Learning stylec)	จำนวน	ร้อยละ
1	แบบอิสระ	36	83.72
2	แบบหลีกเลี่ยง	19	44.19
3	แบบร่วมมือ	41	95.35
4	แบบพึ่งพา	38	88.37
5	แบบแข่งขัน	17	39.53
6	แบบมีส่วนร่วม	42	97.67

จากตารางที่ 1 วิเคราะห์ลีลาการเรียนรู้พบว่านักเรียนมีลีลาการเรียนรู้ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ มีลีลาการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ร้อยละ 97.67 ลีลาการเรียนรู้แบบร่วมมือ ร้อยละ 95.35 ลีลาการเรียนรู้แบบพึ่งพา ร้อยละ 88.37 ลีลาการเรียนรู้แบบอิสระ ร้อยละ 83.72 ลีลาการเรียนรู้แบบหลีกเลี่ยง ร้อยละ 44.19 ลีลาการเรียนรู้แบบแข่งขัน ร้อยละ 39.67

บทที่ 5

สรุป และ อภิปรายผลการทดลอง

จากวิจัยเพื่อศึกษานิสัยการศึกษานักเรียนเกี่ยวกับลีลาการเรียนรู้ (Learning Style) ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 ห้อง 1 จำนวน 42 คน โรงเรียนเทิดวิทยาคม ปีการศึกษา 2560 ตามลักษณะนิสัยการศึกษานักเรียนแยกเป็น 6 แบบ ได้แก่

1. แบบอิสระ (Independent)
2. แบบหลีกเลี่ยง (Avoidant)
3. แบบร่วมมือ (Collaborative)
4. แบบพึ่งพา (Dependent)
5. แบบแข่งขัน (Competitive)
6. แบบมีส่วนร่วม (Participant)

ผลการวิเคราะห์พบว่า

ลีลาการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ห้อง 1 จำนวน 42 คน มีลีลาการเรียนรู้เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้

อันดับที่ 1	ลีลาการเรียนรู้ แบบมีส่วนร่วม	ร้อยละ 97.67
อันดับที่ 2	ลีลาการเรียนรู้ แบบร่วมมือ	ร้อยละ 95.35
อันดับที่ 3	ลีลาการเรียนรู้ แบบพึ่งพา	ร้อยละ 88.37
อันดับที่ 4	ลีลาการเรียนรู้ แบบอิสระ	ร้อยละ 83.72
อันดับที่ 5	ลีลาการเรียนรู้ แบบหลีกเลี่ยง	ร้อยละ 44.19
อันดับที่ 6	ลีลาการเรียนรู้ แบบแข่งขัน	ร้อยละ 39.67

บุคลิกแบบมีส่วนร่วม นักเรียนกลุ่มนี้ต้องการเนื้อหาความรู้จากครูและหนังสือเรียน รับผิดชอบในการค้นคว้านอกชั้นเรียนเพื่อให้ได้งานที่ดีที่สุด ให้ความร่วมมือกับกลุ่ม เมื่อได้รับมอบหมาย

บุคลิกภาพแบบร่วมมือ นักเรียนเรียนรู้ได้ดีหากแบ่งปันความรู้กับเพื่อน ให้ความร่วมมือกับครู และเพื่อนชอบใช้ห้องเรียนเป็นแหล่งปฏิสัมพันธ์ทางสังคม และการเรียนรู้เนื้อหา

บุคลิกภาพแบบพึ่งพา นักเรียนกลุ่มนี้ไม่ค่อยกระตือรือร้น จะเรียนเฉพาะที่ครูสอนเท่านั้น มองเห็นเพื่อนและครูเป็นแหล่งเรียนรู้มองหาคนที่มีความสามารถ

บุคลิกภาพแบบอิสระ นักเรียนกลุ่มนี้ชอบคิดเอง ชอบทำงานคนเดียวมากกว่าแต่ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น จะเรียนเฉพาะเนื้อหาที่สำคัญ เชื่อมั่นในการเรียนรู้ของตนเอง

บุคลิกภาพแบบหลีกเลี่ยง ผู้เรียนจะไม่ค่อยใส่ใจรายวิชาที่ครูสอนแบบเดิม ไม่ชอบการสอบ ไม่สนใจเรียน หรือบางครั้งสนใจเกินขอบเขต

บุคลิกภาพแบบแข่งขัน นักเรียนกลุ่มนี้ชอบเป็นผู้ดำเนินการอภิปราย ชอบถามในชั้นเรียนหวังคำชมเชย และรางวัล

การวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบถึงบุคลิกภาพตามลีลาการเรียนรู้ของนักเรียนตามแบบของ กราธา และโรมานน์ และยังพบว่านักเรียนมีบุคลิกภาพมากกว่า 1 แบบ ซ้อนกันมาก

บรรณานุกรม

มณฑรา ธรรมบุศย์. ลีลาการเรียนรู้กับทักษะการเรียนรู้. วารสารวิชาการ 4 : กรุงเทพฯ, 2546.

วงษ์สถิตย์ วัฒนเสรี. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ที่มีวิธีการเสนอรอบมโนทัศน์ แบบผู้เรียนเป็นผู้สร้างกรอบมโนทัศน์ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ และความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2: สาริตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2544.

อนุชา ชีระเรืองชัยศรี. วิจัยเพื่อการศึกษาความสัมพันธ์ของรูปแบบการเรียนรู้ และพฤติกรรมการเรียน ที่มีต่อสัมฤทธิ์ผลในการเรียนของนิสิตนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.